

Zu Euripides.

Zwei desparate Stellen des Euripides sind Phön. 128 und 370. Die erste lautet:

ἐὴ, ὡς γοργὸς ὡς φοβερός εἰσιδεῖν
γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος
ἀστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν οὐχὶ πρόσφορος
ἀμερίῳ γέννα.

Man hat an στερωπὸς στυγερωπὸς, sogar (Rhein. Mus. XVII 30) an ἀστράπιος ἐν γνάθοισιν gedacht. Sollte nicht προσόμοιος und eines der beiden Synonyme γίγαντι γηγενέτα Glossen sein? Den Rhythmen und dem Sinne wäre wenigstens mit εἰσιδεῖν | γηγενέτας ἀπερωπὸς | οἴός τις ἐν — aufgeholfen. Ueber ἀπερωπὸς vgl. Phrynich. p. 8, 8 Schol. Aesch. Cho. 598. Hes. E. M. 120, 42. — Die zweite heißt:

ναίω, δι' ὅσων ὄμμ' ἔχων δακρυροοῦν.

In der Soph. Aul. 994 heißt es ἤξω, δι' αἰδοῦς ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον. Auch an unserer Stelle wäre δι' αἰδοῦς ein passender Ausdruck.

Hel. 78 genügt vollständig ein Vers für zwei: τί δ', ὦ τα-

λαίπωρ', ὡς στυγῶν μ' ἀπεστράφης; der Codex hat OCTICΩΝ. — Ebenda 170 würde ich vorschlagen: εἶθ' ἐμοῖς γύοις μόλοιτ' ἔχουσαι λωτίνους ἀηδόνας statt des offenkundigen Glossems [τὸν] Λίβυν αὐλόν und in der Gegenstrophe φοίνικας ἀνθίνους πέπλους αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαισιν ἁλίου. — Hel. 776 wohl ναυσθλούμενος für ἐνιαύσιον.

M. Schmidt.

Zu Euripides.

Euripides Hel. 576 ff. ist der Zusammenhang schlimm gestört. Setzen wir dagegen die vier Verse 578—581 nach 575, so rücken diejenigen Schlagworte, welche den Fortgang des Dialogs fördern, in die nächste Nähe.

E. οὐκ ἔστιν ἄλλη σὴ τις ἀντ' ἐμοῦ γυνή.

M. τὸ σῶμ' ὅμοιον, τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστερεῖ.

E. σκέψαι. τί σοι δεῖ πίστεως σαφεστέρας.

M. ἔοικας. οὗτοι τοῦτό γ' ἐξαρνήσομαι.

E. τίς οὖν διδάξει σ' ἄλλος ἢ τὰ σώματα.

M. οὐ πού φρονῶ μὲν εὖ, τὸ δ' ὄμμα μου νοσεῖ;

E. οὐ γάρ με λεύσσω σὴν δάμαρθ' ὄραν δοκεῖς;

M. ἐκεῖ νοσοῦμεν, ὅτι δάμαρτ' ἄλλην ἔχω.

M. Schmidt.